

POSUDEK
vedoucího bakalářské práce

Jméno studenta: **Barbora Hlaváčová**
Název bakalářské práce: **Komunita reiki:**
..... **Motivace k praktikování**
..... **postmoderního náboženství**
Vedoucí: **Doc. PhDr. Zdeněk Vojtíšek, Th. D.**
Odevzdání posudku: **srpen 2015**

V bakalářské práci studentky Hlaváčové jsem spokojen především s prvními čtyřmi kapitolami. Podle mého názoru se dobře vyrovnala s vlastní angažovaností v jednom ze společenství reiki (a bakalářská práce jí tak posloužila také jako reflexe tohoto jejího angažmá), ve druhé kapitole v podstatě zvládla velmi náročnou otázku toho, co je hnutí Nového věku a jak ho vymezit, také její popis reiki ve 3. kapitole není špatný (s výhradami, které zmiňuji níže) a nakonec se mi celkem líbí i 4. kapitola, byť její název považuji za poněkud problematický (jedná se spíše o sociologické porozumění posunům ve vývoji západních společností). Po těchto docela hezky „rozběhnutých“ kapitolách mě ovšem potkalo zklamání: poslední dvě kapitoly považuji za slabé.

Vzhledem k tomu, že cílem práce je popsat možnou motivaci praktikantů reiki, měla by být 5. kapitola „Motivace: psychologický pohled“ jejím jádrem. Studentka v této kapitole ovšem pracuje pouze s jednou přehledovou učebnicí (Říčan) a s jedním článkem (Halama) a teorie konverze, které uvádí, zná pouze zprostředkovaně. Přitom některá díla by byla poměrně snadno dostupná v knihovnách (nejen James či Freud, s nimiž už patrně má studijní zkušenosti, ale i další). Kapitola tak na mě působí velmi povrchně, snad uspěchaně, snad jako by studentku v tomto bodě práce přestala bavit. – Podobně nesplnily mé očekávání rozhovory, které měly do bakalářské práce dodat empirický materiál: jejich počet je příliš nízký (tři), navíc Mistr Aladin se nezdá schopen sebekritického odstupu a jako duchovní učitel už asi nemůže učinit výpověď, která by nebyla spíše jeho sebe prezentací. Celkový výtažek bakalářské práce (tedy odpověď na otázku motivace) nemůže tedy být vůbec přesvědčivý – na základě tří rozhovorů nic prokázat nelze. Bezpochyby ukazuje správným směrem, ale bakalářská práce nemůže být postavena na dojmech. Celý text tak na mě působí dojmem nedotaženosti či asymetričnosti v kvalitě kapitol.

Při konzultacích o své práci studentka prokázala, že je (na rozdíl od Mistra Aladina) kritického odstupu schopna. Na několika místech 3. kapitoly jsem ale trochu zaváhal, zda pro ni přece jen nebylo příliš velkým úkolem psát o náboženství, v němž se sama tolik angažovala a které jí nepřestalo oslovovat. Vysloveně mi u ní jako absolventky bakalářského stupně studia religionistiky chybí reflexe Usuiho biografie (na stranách 33–34) jako novodobého zakladatelského mýtu, reflexe magického myšlení v práci se symboly (str. 39), reflexe snad opět magické práce se jmény a pojmy z náboženské oblasti (Vajrabodhi, shamballa), které – ač dobře známé z české literatury – zůstávají u Mistra Aladina v anglické, nebo dokonce ještě podivnější česko-anglické (Nágarjuna) transkripci, nebo reflexe toho, že nejen symboly samotné, ale i jejich názvy (čo-ku-rei, se-hi-ki apod. hlavně na str. 39) zůstávají nevysvětleny (stejně jako jejich na první pohled podivná grafická podoba), a získávají tak charakter jakýchsi zaklínadel. Je pro mě trochu zklamáním, že základní rovina Aladinovy práce s tajemstvím a jazykem tak není religionisticky reflektována. Studentka až příliš snadno přebírá „rekvizity“

Aladinova náboženství jako daná fakta a neklade si otázky, které by jako poučená religionistka klást mohla (a měla).

Oceňuji formální stránku bakalářské práce. Práce s odbornou literaturou je velmi dobrá, odkazování na zdroje je pečlivé (možná někdy až příliš: bibliografické údaje se v odkazech zbytečně opakují), styl je vhodný (snad jenom výraz „pár“ je používán ve významu, který se stylově nehodí), pravopis velice dobrý s minimálním počtem chyb v interpunkci, anotace ovšem není příliš anotací a anglická anotace navíc není vždy zcela anglická.

Celkově hodnotím stupněm velmi dobře.

Zdeněk Vojtíšek